

det ikke kan opfylde sin Opgave paa tilfredsstillende Maade. Jeg maa derfor anse det for meget heldigt, om man paa Verne hovedsagentlig lægger sig efter Opdræt af Heste, der egne sig for Rytteriet og Artilleriet, og som tillige kunde afgive Elementer til gode Ride- og Kjøreheste, som vistnok kunde paa-regne Af sætning her i Landet. Dette vil kun kunne opnaas ved, at man foretager et omhyggeligt Udvalg af Hoppemateriellet og til dette Materiel bringer enten Fuldblods hingste eller hviitforædlede Hingste. Naar jeg har denne Anskuelse synes det jo be-lynderligt, at jeg samtidig fraraader Oprettelsen af Hingstedeponer, paa hvilke man vistnok tør forudsætte, at Regjeringen, naar den har samme Anskuelse som nu, særlig vil opstalde Hingste af den Art; men jeg fraraader det, fordi jeg tror, at man ikke vil naae Formaalet. Jeg tror, at disse Hingste, opstaldede i Hingstedeponer, ville i det Mindste i længere Tid møde en vis Mistillid hos Befolkningen, de ville være underkastede en streng Kritik dels af Hesteopdrættere og dels af Veterinærer. Med Hensyn til disse sidste tror jeg at turde udtale, at de i Almindelighed ikke have det rette Blik for den ædle Hests gode Egenstaber. Veterinærerne bedømme den ædle Hest efter Læren om Hestens Ydre, og de se med skarpe, kritiske Øine paa tilsyneladende fine og svage Ben, paa enkelte Feil og Lyder, som Hesten muligvis kan have, men de lægge ikke nok Mærke til den store Udholdenhed og den Kraft, som der hos Heste er frembragt ved forædlet Blod. Disse Hingstedeponer ville, dersom de komme i Stand, ikke — saaledes som jeg før udtalte — vinde Anklang, de ville være Gjenstand for Kritik, og jeg tror derfor, at hvis det kunde gaa op for en Del af Hesteopdrætterne paa Verne, at det vilde være det Hingstedeponer at fæste deres Hesteopdræt paa den Slags Heste, jeg har nævnt, saa maa det være overladt til privat Initiativ at skaffe de fornødne Hingste tilveie, saa maa der danne sig Aktieselskaber, som ere i Stand til i det Mindste indenfor den Kreds, som danner Aktieselskabet, at udelukke Kritik, og naar der er gaaet nogle Aar, og naar Befolkningen har lært at kjende Fordelene ved den forædledede Hest, saa ville disse Hingste finde Søgning, saa vil snart Anstiftelsen af forædledede Hingste blive et fordelagtigt Foretagende i Stedet for,

at det nu er forbundet med Risiko og Opopfrelser. Det er dette, jeg skal tillade mig at udtale om Henstillingspunktet 3.

Jeg skal tillade mig et Par Ord med Hensyn til Punkt 2 om Oprettelsen af en Stats-Stambog, her i alt Fald strax kan omfatte alle de ved Distriktskuer præmierede Hingste og Tyre, og hvis Førelse naturligt vilde kunne lægges under Statskonsulenten. Den ærede Minister stillede sig ikke gunstig overfor denne Henstilling. Han mente, at man i det Mindste for Diebliffet kunde be-rolige sig ved de Forsøg paa Tilveiebringelsen af saadanne Stambøger, som ere gjorte af Fællesforeningerne for Landboforeningerne. Jeg skal anerkjende det Fortjenstlige i dette Foretagende, som er blevet sat i Værk af disse Fællesforeninger, og jeg skal ikke fælde den strenge Dom, som det forekommer mig, at den ærede Ordfører fældede over disse Stambøger, men jeg skal villig indrømme, at de vistnok — det ligger i Sagens Natur — i mange Retninger ere mangelfulde og vistnok ofte ikke fuldstændig korrekte; fuldstændig korrekte Stambøger ville heller ikke opnaas ved en Regjeringsforanstaltning; men det forekommer mig dog, at hvis Regjeringen paatog sig dette Hverv og anvendte de fornødne Midler til at tilveiebringe Materiale, saa vil der naaes et Gode, som næppe i mange Aar naaes ved Privates, ved Landboforeningers Bestræbelser. — Jeg maa gjøre en Undskyldning, fordi jeg har dvælet meget længe ved disse Henstillinger. Man er ganske eiendommelig stillet ligeoverfor saadanne Henstillinger, som ikke kunne blive Gjenstand for Afstemninger, man har ikke Andet at holde sig til end Udvalgsbetænkningen, naar der ikke i selve Thinget finder nogen Diskussion Sted. Jeg vil derfor, selv om det tager lidt Tid, anse det for ønskeligt, om flere ærede Medlemmer ville udtale sig om disse Henstillinger, saa at det kunde konstateres, om der var Flere eller Færre, som sluttede sig til Henstillingerne eller fraraadede dem.

Mourier-Petersen: Jeg er enig med det ærede Udvalg i at opgibe den Søndring, der hidtil har bestaaet mellem Hingsteskuer og Dyrestkuer, og jeg maa anse det for en Forbedring, at Udvalget har foreslaaet, at disse Skuer for Fremtiden skulle forenes. Jeg tror, at det er et Gode